

Ale Cassaire ne. Ostrovní město bylo spojené s pevninou jediným mostem, takže lidé měli čas se připravit. Alchymisté zjistili, že Dredmaři mají slabinu, a stvořili Lux – novou látku s vlastnostmi světla. Lidé, ozbrojení Lux zbraněmi, konečně zvrátili průběh bojů. Po nekonečné válce se nepřátelé dali skrz trhlinu na ústup a lidstvo bylo ušetřeno.

V následujících letech se Cassaire proměnilo v útočiště přeživších. Jak město rostlo a vzkvétalo, na slábnoucích Lux zbraních se usazoval prach a opevnění se rozpadlo. Dredmaři se stali vzpomínkou, potom historií a nakonec legendou.

Jenže Dredmaři s lidmi ještě neskončili.

Prolog

Císařský trůnní sál dredmaří bašty byl obří, s tyčícími se pilíři a průrvami, jež vyhloubily tisíce otrockých Požíračů. Nebyly z kamene, ani ze živé hmoty, ale z něčeho mezi tím. Zdálo se, že se stěny pohybují jako svaly protkané žilami s fialovou krví. Čas od času se povrch jeskyně roztrhl a vypudil pronikavý kouř či zápachy. V sále nebyla sedadla, ale rozsáhlé řady Dredmarů zaplnily celou místnost a každou skulinu, kterou našly. Všichni uposlechli příkaz Císařovny. Každý Archon si přivedl své legie Berserků.

Nad síní se tyčil obrovský trůn stvořený z propletených kostí nesčetných nepřátel Dredmarů. Na něm seděla ohromná postava samotné Císařovny, zahalená fialovým kouřem. Její rysy zůstávaly tajemstvím, viditelné jen po kouscích v prchavých